

Елин Пелин

Леките морски вълни

Стоя край морския бряг и гледам вълните. Като млади, игриви момичета те летят по безкрайното море и пеят диви и свободни песни.

– Мили, хубави вълни, починете си. Какви са тия вечни игри?

Вълните плискат по брега, смеят се и думат:

– Какво трябва на вас – поетите, – та вечно ни питате къде летим, защо се бием в бреговете, защо шумим, защо играем като безумни? Ние сме свободни, весели вълни, нам никакви закони не тежат, бездната е наша майка и любовта е наша цел. Прегръщаме скалите, целуваме бреговете и умираме щастливи.

Нам никакви закони не тежат.

Да живее свободата!

Летят леките вълни, летят по базкрайното море като млади, игриви момичета и пеят диви и свободни песни.

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5753>]